

Vita Svepet

Nr 2 / 2012

AKTIVITETER

***NYA I
STYRELSEN***

RASSPECIAL

***PÅ LÄGER MED
VIT HERDEHUND***

ANNA & DEVIL

Medlemstidning för Vit Herdehundklubb

Styrelsen

Klubbens adress:

Vit Herdehundklubb
c/o Åberg
Bärvägen 6
961 48 Boden

Ordförande: Gunilla Andersson

ordf@vitherdehund.com
070-609 09 15

Vice ordförande: Annicka Barvestad

annicka@vitherdehund.com

Sekreterare: Camilla Åberg

sekr@vitherdehund.com

Kassör: Elisabeth Söderström

kassa@vitherdehund.com

Ledamöter:

Ingemarie Axelsson, ingemarie@vitherdehund.com
Jessica Jacobsson, jessica@vitherdehund.com
Vakant

Suppleanter:

Jill Adolfsson, suppleant1@vitherdehund.com
Annica Johansson, suppleant2@vitherdehund.com

*Har du frågor angående medlemskap, hör av dig till
medlemsinfo@vitherdehund.com. Information om
medlemskap finns på www.vitherdehund.com*

Barvestad's Cheops of Giza

Foto: Annicka Barvestad

Några korta rader...

Så kom den då till slut, sommaren... I alla fall i södra delen av Sverige. Efter att ha varit på semesterresa nedåt Europa är jag åter igång med hundträning och ser fram emot kommande tävlingar, bland annat vårt Klubbmästerskap. Denna gången kommer lydnaden att hållas i samband med Kalmar BKs officiella lydnadstävlingar. Detta gör att vi kan köra alla klasser, I till Elit. Utöver lydnad blir det åter igen rally och agility.

Samma helg som KM:et (jo, lite dålig planering visade det sig) arrangerar klubben MH i Kramfors. Passa nu på att får din hund mentalbeskriven! I samband med detta bjuder Annica Johansson in till en vit herdehundsträff.

Klubben kommer att presentera vit herdehund på årets Bruks och IPO SM. Vi söker dig som är intresserad av att hjälpa till och bemanna montern.

I maj, under Kristihimmelfärdshelgen, var jag tillsammans med ett gäng härliga två- och fyrbenta på vit herdehundsläger. Det kördes sök, spår, lydnad, rallylydnad, agility, freestyle – ja allt man kan tänka sig. Det var häftigt att se alla hundar in action. Hoppas att vi blir ännu fler nästa gång. Eva-Lena, du har väl bokat in oss samma helg nästa år!

I juni hölls vår årliga Rasspecial, roligt med så många deltagande hundar. Och stort tack till alla som på olika sätt hjälpt till, i stort och smått. Klubben behöver engagerade människor. Så om du som känner att du vill hjälpa till på något sätt eller har tankar och idéer – hör av dig till oss!

Passar också på att be om ursäkt för att detta nummer dröjt. Som en hundtränare skulle ha sagt "Det finns en stor utvecklingspotential"

/ Gunilla Andersson, ordförande

Vita Svepet nr 2/2012

Årgång 22
Utgiven av Vit Herdehundklubb.
Utkommer 2012 med totalt 4 nummer.

Utebliven tidning

vitasvepet@vitherdehund.com

Se till att vi har din e-postadress. Alla dina uppgifter finns på SBKs "Mina Sidor".

Utgivning 2012

Nästa nummer av Vita Svepet planeras utkomma under september månad.

Ansvarig utgivare

Gunilla Andersson,
ordförande Vit Herdehundklubb

Sammanställning av detta nummer

Jill Adolfsson, Gunilla Andersson

Material skickas till

vitasvepet@vitherdehund.com

Artikelförfattarna är till fullo ansvariga för inlämnat material. Redaktionen svarar inte för insänt material eller beställt material.

www.vitherdehund.com

Aktiviteter på gång

Mentalbeskrivning, MH

Datum: 2 september, 2012

Plats: Kramfors BK

Arrangör: Vit Herdehundklubb

Kontaktperson: Annica Johansson,
0733-64 95 36, divatorpets@yahoo.se

Beskrivare: Jenny Jacobsson

Testledare: Raili Molin

Platser: 8 st

*För mer info www.vitherdehund.com/aktiviteter
eller SBK Tävling*

Vit herdehundträff, Kramfors

Datum: 1-2 september, 2012

Plats: Snibbens camping, Kramfors

Kontaktperson: Annica Johansson,
0733-64 95 36.

Helgen 1-2 september i samband med VHKs MH anordnar jag en träff för alla med vit herdehund. Det blir aktivering anpassad så att alla kan vara med oavsett erfarenhet. I Kramfors finns Snibbens camping som är hundvänligt. Där får vi också bada med våra hundar.

Jag hoppas att många vill och kan komma och att vi får ha en riktigt mysig helg i våra vitingars tecken.

Klubbmästerskap

LÖRDAG

Officiell lydnad klass I-Elit

Lördagen den 1/9, kvällstävling.

Plats och arrangör: Kalmar BK

Domare: Magnus Johansson

OBS! Anmälan: via SBK Tävling, senast den 10/8!

SÖNDAG

Inofficiell hopp- och agilityklass

Söndagen den 2/9, start 9.00

Plats: Meddelas senare

Anmälan: www.vitherdehundklubb.com

Inofficiell rallylydnad

Söndagen den 2/9, start ca 13.00

Plats: Eriksöres camping

Anmälan: www.vitherdehundklubb.com

Kontaktperson: Charlotte Barvestad,
070-848 09 72.

Notera att lydnad körs i samband med Kalmar BKs lydnadstävlingar. Anmälan till lydnad klass I - Elit görs på SBK Tävling, www.sbktaevling.se

Agility och rallylydnad anmäler du dig till via klubbens webb.

Finns intresse samlas vi lördag klockan 12.00 på Eriksöres camping för gemensam lunch och träning, eller bara gemensam samvaro!

Rasmonter på Bruks & IPO SM

Datum: 14-16 augusti, 2012

Vi söker lämpliga personer och hundar för bemanning Vit Herdehundklubbs rasmonter på årets Bruks & IPO SM i Skaraborg. Hundar (och förare) bör vara skottfasta då skott kan förekomma.

För mer information, kontakta Gunilla Andersson, gunilla@vitherdehund.com

Ingmarie Axelsson

Jill Adolfsson

Annica Johansson

Nya ansikten i styrelsen

Ledamot Ingemar Axelsson

Jag bor på en gård i västra Värmland. Är 45 år, gift, 4 ungar, alla i stort sett utflugna och 1 barnbarn. För tillfället bor här 2 hundar, 3 katter och ett gäng höns.

Jag har alltid haft ett brinnande djurintresse, framför allt av hundar. Jag har haft några schäfrar, men även andra raser under mina mer än 30 år som hundägare. När det var dags för ett nytillskott i familjen, så ville jag ha en ras med snarlika egenskaper som schäfern, dock inte schäfer. Kom i kontakt med Eva-Liz på Vallgården och förälskade mig i hennes härliga hundar. I och med det så var saken klar, Vallgårdens Fenomenal Fling, Smali, flyttade in i juni 2009.

Jag har alltid jobbat med mina hundar, det finns ju inget härligare än samspelet mellan hund/förare, när allt klickar. Att tävla har inte varit min grej, blev otroligt nervös, men med åren så har det blivit bättre.

Innan Smali flyttade hit, så hade jag lovat mig själv att aldrig sätta min fot i en utställningsring. Jag avskydde det efter att ha ställt mina schäfrar nån gång. Men jag är ju inte den som inte kan ändra mig, så efter lite påstötning från Eva-Liz och kompisar, så testade jag. Det gick bra och jag fick blodadtand. Smali och jag håller på med lite olika saker; utställning, spår, lydnad, rallylydnad har vi jämt börjat med, jättekul! Så i dagsläget är Smali fullcertad i Sverige, NOUCH och SEVCH, vi får se om det blir nått mer. Men kul har vi och det är huvudsaken.

Smali är lite av en Nalle Puh dvs "tar det lite lugnt". Jag vill även köra bruks och då behövs det lite mer fart och fläkt, så i juli flyttar Vallgårdens My Miracle Mayo in, spännande! Och planer finns redan för lilla Mayo.

Jag vill tacka så mycket för förtroendet att ha blivit invald i styrelsen. Lovar att göra så gott jag kan, trots liten erfarenhet.

Suppleant Jill Adolfsson

Jag fastnade för rasen i början av 2000 talet. På den tiden var det mer populärt med vit schäfer och väldigt få uppfödare av vit herdehund. Mönstrade min första viting 2002 och sedan har det bara runnit på. Sysslar mycket med mentalitet, håller på att utbilda mig till figurant i både BPH och MH. Ett annat stort intresse jag har är avel och genetik.

Jag sitter även med och är aktiv i mentalgruppen för Bjuvs BK. Med hundarna tränar jag lydnad, viltspår och rallylydnad. Tycker det ska bli ett mycket intressant år att se fram emot.

Suppleant Annica Johansson

Jag och är uppfödare för Divatorpets Kennel. Jag är utbildad inom mentalen, testledare och jobbar aktivt inom mentalsektorn i både Kramfors Brukshundklubb och Vit Herdehundklubb. Jag sitter även med i avelsrådet.

På hemmaplan har jag Mimmi som jag tävlar inom lydnad och spår och så håller vi på med bevakning. Inter är min Hovawarthane som jag har tagit hand om, ska även träna och tävla honom.

Jag är instruktör med valp- och spårspecialen och så håller jag på att utbilda mig till hundterapeut. Jag är också mamma till ett par tvillingtjejer på fyra år.

I nästa nummer presenteras avelsrådet.

Degenerativ Myelopati (DM) konstaterad hos vit herdehund

Degenerativ Myelopati är en sjukdom som angriper nerverna i ryggmärgen och debuterar sent i hundens liv. Sjukdomen är inte behandlingsbar. De flesta hundar som drabbas är över 8 år och sjukdomen fortskrider med en efter hand ökad invaliditet, svårigheter att samordna bakbensrörelser och muskelsvaghet som slutligen leder till förlamning och döden. Det enda sättet att ställa en säker diagnos är genom analys av ryggmärgen.

Sjukdomen finns hos flera raser, bland annat hos Tysk Schäferhund. Anlagsbärare finns numera även konstaterade hos Vit Herdehund.

DNA-tester kan göras för att se om hunden är anlagsbärare eller eventuellt kan komma att utveckla sjukdomen. CLEAR, CARRIER eller AT RISK är de tre svar som testen kan visa. Det senare innebär att hunden kan utveckla sjukdomen men inte nödvändigtvis gör det under sin livstid.

DNA tester görs genom blodprov eller ett salivprov från hunden som skickas till analys på ett labb och därigenom skulle man kunna utesluta kombinationer med anlag som kan ge belastade avkommor.

Hur utbredd sjukdomen är hos Vit Herdehund är idag väldigt svårt att uppskatta och hur vi i avelsrådet skall förhålla oss till detta är ännu oklart men vi tar tacksamt emot information i ämnet från våra uppfödare och ägare till Vit Herdehund.

Forskning pågår hos SLU där man har hittat genen som verkar ge sjukdomen inom flera raser men det är inte alls säkert att hunden som har genen utvecklar DM. Troligen finns det ytterligare faktorer som leder till att sjukdomen utvecklas hos vissa individer, <http://hunddna.slu.se/projekt/dm.html>

/ Avelsrådet, e-post: avel@vitherdehund.com

Valphänvisning

Klubbens valphänvisning hittar du på vår webbplats. Listan uppdateras efterhand nya valpkullar anmäls. De kullar som finns där uppfyller rasklubbens rekommendationer för val av avelsdjur. Mer information finns på:

www.vitherdehund.com/uppfodare/valphanvisning

Du kan också kontakta vår valpförmedlare:

Agneta Johansson
agge@vitherdehund.com
070-783 25 69

Följande gäller för valphänvisning genom Vit Herdehundklubb

Uppfödaren ska;

- följa och vara väl förtrogen med SKKs grundregler,
- vara medlem i VHK,
- vara väl insatt i och följa rasklubbens rekommendationer och hälsoprogram.

Föräldradjuren ska;

- ha genomgått mentalbeskrivning (MH),
- vara höftledsröntgade (HD) med godkänt resultat, dvs A eller B*,
- ha röntgade armbågar (ED) med resultatet utan anmärkning, 0*,
- vara utställda vid officiell utställning med minst 2:a pris i kvalitet (eller motsvarande)
- ha uppnått en ålder av 24 månader vid första parningstillfället.

** Dispens kan ges gällande HD (grad C) eller ED (grad 1) hos hund om denna är obesläktad med övrig population och anses kunna bidra till att bredda avelsbasen. Ansökan om dispens ska i god tid före parning vara klubben tillhanda.*

I övrigt gäller också, att;

- en enskild avelshund, hane/tik, ej lämna mer än 35 valpar under sin livstid.
- försöka bredda avelsbasen genom att ej para hundar som är närmare släkt är 6,25%, dvs kusinparning.

Registrering av valpar i SKK

För att få registrera en kull med vit herdehundvalpar i SKK krävs från och med 1 januari 2010 att föräldrarna har officiell höftledsstatus samt känd mental status. Känd mental status får alla hundar som har startat på ett MH och där föraren inte själv bryter beskrivningen. Bryter beskrivaren så har hunden känd mental status.

I enlighet med SKKs grundregler ska giltigt resultat av höftleder samt känd mental status föreligga före parning.

Rasspecial 2012

Grattis, BIS-1 och BIR Barvestad's Cheops of Giza, ägare Annicka Barvestad. BIS-2 och BIM Sunnantorps Gilroy Gibson, ägare Linda Andersson. Domare Ann-Chatrine Edoff.

Stort grattis till alla fina resultat på årets special i Norrköping! Och tack alla som var med och gjorde denna dag till en fest, trots blåst och kyla.

Så var det då dags för årets Rasspecial och Norrköping stod i centrum. Domare skulle vara Ann-Cathrine "Ancan" Edoff. En domare jag har haft förmånen att få umgäts med ett par helger och pratat mentalitet. Så för en gångs skull bestämde jag mig för att detta år skulle jag upp. Dessutom skulle det ju inte bara vara utställning i år utan man fick även chansen att exteriörbeskriva sin hund och det gjorde ju att jag kunde slå två flugor i en smäll. Hur ofta kan man göra det typ?

Jag bokade en stuga på Himmelstalunds camping, något jag verkligen kan rekommendera. Fick en stor och fin stuga, nära till både utställningsplatsen och grönområden.

Text: Jill Adolfsson Foto: Axel Nilsson

Upp till Norrköping åkte jag och Jessy med tåget, inte var det X2000 vilket märktes rätt snabbt då hastigheten inte var densamma, dock var sittplatserna så mycket bättre. Sköna mjuka säten med gott om plats att röra sig på och ha hund på.

Med lite förseningar så kom vi fram, hittade efter lite olika turer till campingen och kunde checka in. I stugorna bredvid oss bodde fler folk med vit herdehund, vet inte om det var någon hund överhuvudtaget av annan ras i någon stuga eller om alla beboddes av vit herdehundsfolk?

Vi gick en runda runt området och sedan intog vi sängläge. Det tar på krafterna att åka tåg...

Nästa morgon steg vi upp i lagom tid, gjorde oss klara och begav oss till utställningsplatsen. Det blåste väldigt mycket denna dag. Vi klarade oss dock från regn, men blåsten var inte nådig.

Många hade redan kommit när vi kom fram, ja inte bara vita herdehundar utan andra raser med, så vi gick en runda och kollade läget. Sedan begav vi oss till ringen och stannade där. Pratade hund med en del, satt och njöt en stor del och bara relaxa. Jag gillar utställningar när själva utställningen börjar först vid tio.

Som alltid börjar man med valparna, och denna gång var ju inget undantag. Vi fick se tre mycket fina valpar, de fick springa varv efter varv, fram och tillbaka, innan domaren var nöjd med vad hon sett och bestämt sig. Bästa valp blev Barvestad's Just Ice och bästa valp i motsatt kön blev Annza's Basse.

Efter valparna var det dags för de officiella klasserna. Ena klassen efter den andra avverkades rätt snabbt, tills det blev dags för hanarnas championklass. Där blev det fullt i ringen. Tror aldrig jag sett så många vit herdehundschampions i en och samma ring förut och domaren tog tid på sig. Varv efter varv fick de stackars mattarna och hussarna springa med sina hundar. Och jag lovar, jag avundades dem inte alls. Vinnare i klassen blev till slut Sunnantorps Gilroy Gibson.

Efter denna intensiva inledning på rasspecialen behövdes det en liten lunchpaus innan vi fortsatte med tikarna. I pausen korades barn med hund. Paloma med Divatorpets A-Alice av Mimmi blev etta och en värdig tvåa blev Mario med South Stream's Amazing Bambas. Grattis till er.

Så var det då dags för tikarna. Många fina tikar passerade ringen, både korthåriga och långhåriga. Domaren föll till slut för Giza, Barvestad's Cheops of Giza, som blev dagens bästa tik. Giza tog sedan hem BIR och blev därmed även Best In Show (BIS) före Sunnantorps Gilroy Gibson.

På veteransidan blev 12-åriga Tågabo Beyas vinnare och en värdig tvåa blev 9-åriga Nice of you to come bye Ultimo.

En lång dag började nu närma sig sitt slut. Lite mingel hann jag med innan jag fick min tjej exteriörbeskriven, sedan tog jag väskan och begav mig hemåt till stugan och värmen. Hade det inte varit för blåsten och kylan hade detta blivit en riktig toppen dag. Jag hoppas att vädret blir bättre på nästa rasspecial som är i Köping. Domare då är Yvonne Brink.

Resultaten i sin helhet hittar du på, www.vitherdehund.com
Snart finns också ett bildsvep på Flickr, www.flickr.com/photos/vitherdehundklubb

Lotta och Jack gör sig redo för sök.
Jack har stenkoll på figgen.

Vit herdehundläger i Sävsjö

Jag tycker alltid det har varit roligt när man anordnar olika typer av sammankomster, typ sheltieträffar, som jag varit på ett par gånger.

Text: Lotta Sjöström Foto: Gunilla Andersson

Men i mitt fall tyckte nog jag det var roligare än min lilla sheltie som undrade när "syskonen" skulle komma tillbaka. Vi brukade gå en tipprunda och sen släppa 30 shelties i en fårhage. Alla sprang runt och busade och hälsade snällt på

varandra och undra varför Elsa inte ville var med och leka. Men hon är uppvuxen med min blandis, schäfrar och nu Jack, vår vita herdehund, så hon tyckte inte att det var så spännande.

Så när jag då fick se att det skulle bli ett vit herdehundsläger tyckte jag att det lät jättekul! För när det gäller schäfrar släpper man inte gärna ett gäng tillsammans i en fårhage. Det kan lätt bli ett par veterinärbesök. Därför är det faktiskt väldigt trevligt med den "vita" och att det är väldigt få lägen det inte går att släppa ihop dom med andra.

Vi var med på hela lägret, från torsdag till söndag. Men eftersom Eniro visade lite fel på vägbeskrivningen och vi hade

Då det var en tik med på lägret som precis gått ur löp så valde vi att träna lite agility på en annan plan och ta oss en promenad till närliggande slottsruin. Jack var inte hemma alls (helt fixerad) på plan och nu när vi kör inläring på honom ville jag inte göra det med en sådan störning. Men det var trevlig omgivning så det var bra att rensa huvet lite.

Efter lydnaden brukade vi köra uppletande vilket också gick jättebra. Jack som aldrig har gjort det var jätteduktig och efter jubel från dom som tittade på var det ganska kul att ta med sig, i det här fallet bollen, tillbaka.

Vi körde ungefär samma schema varje dag men flyttade oss till olika skogar – som det var gott om i Sävsjö! Eftersom det tog en stund ner så körde vi ett sök innan vi begav vi oss hemåt. Det var en riktigt trevlig helg med trevliga två och fyrfotingar. Vissa kom bara under en dag medan andra stannade hela helgen. Ett bra initiativ av Eva-Lena Strömberg och jag hoppas blir fler gånger, med ännu fler deltagare.

Vi kom dit med en gullig pojke och kom hem med en gullig tonåring som fått nys om brudar. Nu kissar han inte bara en gång på promenaden utan minst fyra.

husvagn så tog resan längre tid än vi trodde. När vi äntligen var framme var torsdagens schema (rallylydnad) över men eftersom Johanna Strömberg var med nästan alla dagar på kursen och är Rallylydnadsinstruktör så gick hon igenom olika skyltar. Hon visade också, tillsammans visade med sin trevliga lilla Fixa, hur det går till och vad som gäller.

På förmiddagarna åkte vi iväg för att köra spår och/eller körde sök. Jack var helladdad och det var verkligen kul att se alla hundar jobba. Gunilla Andersson med sin trevliga Robin kör lite sök och hjälpte oss andra jättebra! På eftermiddagarna efter en god lunch som Carola Landstöm lagat så körde dom flesta lydnad och rallylydnad.

Ovan: Lena och Gidde kör agility.
Nedan poserar några av lägerhundarna.

Mot alla odds – Historien om Frostflake's Gary Grant

Varg?!! Jag hör människor i skogen som skriker att dem sett en varg. Själv tittar jag mig runt omkring ett bra tag innan jag förstår att det är min söta älskade hund de menar!

Text & Foto: Anna Strandqvist

Nog att jag kallar honom efter fantomens varg men där slutar ju ändå likheterna. Dagen efter är jag ute på min vanliga eftermiddagsrunda. Devil och jag njuter av skogen, då jag helt plötsligt hör ett gällt skrik i panik som skriker koppla hunden, koppla hunden. Det är då jag börjar inse att det är nog ingen ras man kan ha lös efter att den blivit ett år gammal, då den verkar skapa panik endast med sitt utseende. Så från söt, gullig, ullig valp som alla ville gosa med till en stor "varg" som folk gärna beundrar, men på behagligt avstånd. Det var nog dags att börja koppelträna honom. Det hade aldrig behövts ett koppel på honom, han lyssnade alltid.

Allt började med att jag ville ha en hund till. Gärna en hund som var stor, men inte för stor och en hund som kunde vakta. En hund som man kunde känna sig trygg med när man var ute och gick sena kvällar och tidigare morgnar. En hund som ville träna och eventuellt tävla lite om jag skulle våga mig ut på tävlingsbanan någon gång. Jag hade gått kurser med min labrador i tävlingslydnad och ville gärna göra det med min nya hund också. Jag hade ju alltid älskat schäfrar så jag började leta efter olika kennlar. När jag tittade runt på internet fick jag helt plötsligt syn på någon hund som liknade en schäfer fast den var vit. Vit Herdehund hette rasen. Och det första som slog mig var att det var den vackraste hunden jag någonsin sett. Jag började leta fakta om rasen, och började allt mer vilja ha en Vit Herdehund.

Och så blev det. Jag hittade en kennel som jag blev jätte nöjd med och där köpte jag min hund, Frostflake's Gary Grant, som jag kallar Devil.

Jag hämtade honom 8 veckor gammal, och mina tankar var hur jag bäst skulle presentera honom för min andra hund. Min första hund var en snäll svart labradorhane. Jag tog ut Devil i mammas trädgård när vi kom hem med honom och lät han bekanta sig lite med omgivningen, sen hämtade jag min labrador. Jag hade aldrig hört en hund skrika, jag visste inte att dem kunde skrika på detta sätt. Men det var precis det som hände. Devil fick syn på den här svarta labradoren, som inte kan vara annat än lycklig, och skrek och skrek. Men efter ett litet tag slutade han skrika och tittade med stora ögon på denna hund som kom till att bli hans bästa vän, det visste bara inte Devil själv i det ögonblicket.

De första två månaderna med Devil var jätte trevliga. Jag ägnade jätte mycket tid till att socialisera honom och han var med mig överallt. Jag kunde inte gå två steg ute på en promenad innan jag blev stannad och fick tusen frågor av folk vad det var för hund. Jag blev snabbt expert på Vit herdehunds historia. Alla människor ville klappa honom, men Devil var totalt ointresserad av andra människor. I hans värld fanns bara jag.

Jag anmälde mig till en valpkurs och när jag fick frågan vad jag hade för hund blev det helt tyst och instruktörerna fick stora ögon. Sen sa den ene jaha, har du köpt en sån. Och dessa kommentarer fortsatte i hundvärlden, det var precis som om jag hade köpt ett monster. Jag började snabbt tänka att valet av namn, Devil, var nog inte speciellt smart då redan rasen verkade ha en negativ klang. Men de flesta som var negativt inställda till rasen ändrade sig när dem väl hade träffat Devil. Han blev ett föredöme på valpkursen. Han lyssnade alltid på vad jag sa. Han var otroligt lättlärd. Och hade inget emot av att bli hanterad av främlingar.

Sendan hände olyckan. En stormig dag smällde trappuppgångsdörren igen och Devil fick sin svans klämd. Han skrek och darrade, och jag såg att en bit av svansen hade gått av. Då var Devil fyra månader gammal. Detta fick till sin följd två omgångar av amputationer för att svansen hade svårt att läka, vilket ledde till att Devil fick en 20 cm kortare svans, och läkningsperioden var lång. Svansen var helt läkt när Devil var 8 månader. Sen från han var 8 månader fick han i omgångar panosteit, vilket är en inflammation i be-

nen, slarvigt kallat växtvärk. Devil hade riktigt ont vid de tillfällena och blev riktigt sjuk, han kunde inte ens röra sig. Han blev inlagd några gånger samt behandlad med inflammationsdämpande. När dessa perioder var över hade Devil hunnit bli ca 1,5 år gammal och han hade missat så mycket av tiden ute i världen. Jag hade bara koncentrerat mig på att han skulle bli frisk.

Nu var han det "monstret" många tyckte Vit herdehund var. Han var livrädd för ljud, för lastbilar, och framförallt för människor. Dem behövde bara titta på honom så fick han panik. Skulle detta någonsin gå att återställa. Jag började ha med honom överallt igen och varje tillfälle jag fick chansen att få hjälp av andra människor tog jag. Jag bad dem att bara stå och prata med mig och ignorera Devil. Jag ville bara att han skulle kunna stå bredvid andra människor igen utan att skälla.

Tiden för MH:t närmade sig och jag åkte dit med största skräckscenario bilden i huvudet. Han gjorde MH när han var runt två år. Jag har nog aldrig varit så nervös i hela mitt liv, dessutom skulle uppfödaren var där och titta. Devil skötte sig utmärkt. Han kunde bli hanterad av främlingar

igen, han var ett inte dugg rädd för ljud och han är helt skottfast. Det var en sådan lättnad, mitt hårda slit hade lönat sig.

Vid sidan om all socialiseringsträning hade jag tränat tävlingslydnad. Hans problem med människor satt lite kvar vid de tillfällena, han tyckte det var väldigt märkligt att det stod människor och tittade på honom. Devil hade väldigt lätt att fastna med blicken på dessa människor på lydnadsplanen, och han var jätte svår att få kontakt med i de situationerna. Dessutom hade han jätte svårt för tandvisningen. Trots det tog jag mig mod att åka på en officiell lydnadstävling, med vetskapen att Devil kanske inte ens skulle ta kontakt med mig. Efter en platsliggning i kaos, där han fick tio poäng på kändes det lite bättre. Sen kom tandvisningen. Och den var utan problem. Devil lyckades ta ett första pris och kom 2:a i sin första lydnadstävling. Nu var jag fast, Devil hade väckt mitt tävlingsintresse. Nu skulle jag träna till lydnadsklass 2.

På bara ett år blev Devil bättre och bättre, han accepterade människor bättre igen och blev tryggare i alla sorters miljöer. Han vann lydnadsklass 2 på Bjuvscupen förra året

och kom 2:a i finalen. Jag hade aldrig känt mig mer stolt. Dessutom har Devil medverkat på kurser för förståndshandikappade ungdomar. Devil är så tålmodig och snäll mot dessa ungdomar oavsett hur dem agerar.

Förra året började vi på agility. Devil visade sig vara en naturbegåvning. Totalt orädd för hinderna och jag kunde snabbt börja tävla med honom, där han snabbt började plocka pinnar. Det är det roligaste jag någonsin gjort och det verkar som om Devil tycker likadant.

Nu idag är Devil snart 4 år gammal och i hans värld finns fortfarande bara jag. Devil och jag tränar agility och lydnad varje dag, jag vill försöka få honom så bra jag bara kan och jag hoppas vi har många år framför oss i tävlingssammanhang.

Och trots alla motgångar och mot alla odds har vi lyckats få medgångar. Devil är min första tävlingshund och det band vi har mellan oss blir bara starkare och starkare. Jag har aldrig ångrat mitt val, fast jag har fått kämpa hårt för att få honom dit han är nu. Vit herdehund är kanske inte den lättaste ras att bli bäst med i tävlingsvärlden, men det är nog just det som gör det till det roligaste jag vet. Att vinna över folk på tävlingar med en vit herdehund.

***Du kommer väl ihåg att skicka in dina tävlingsresultat till klubben!
Man kan tävla om Årets hund i viltspår, utställning, lydnad, bruks,
agility och rallylydnad.***

Vi vill göra dig uppmärksam på!

OBS!

Efter detta nummer kommer Vita Svepet endast att finnas som pdf och skickas ut via e-post (till den adress som finns på SBKs Mina Sidor). Eventuella utskifter ombesörjer du på egen hand.

Så se till att du får tidningen – uppdatera din e-postadress!

Är du tveksam till hur du går tillväga? Skicka din e-postadress till oss på medlemsinfo@vitherdehund.com, så hjälper vi dig att lägga till den.

Alla tidningar läggs även ut på klubbens webb, nya nummer behöver du lösen för att kunna ladda ner. Detta skickas med i meddelandet tillsammans med tidningen.

Nästa nummer av Vita Svepet innehåller bland annat Tema: Freestyle & Heelwork to music.

Vad har du hittat på med din hund?
Skriv gärna och delge oss andra genom att skicka in till Vita Svepet. Vi blir glada för alla berättelser vi får.

E-post: vitasvepet@vitherdehund.com

Lämna inte din hund i varm bil

TEMPERATUR I BILEN			
Klockslag	Temp ute	Väderlek	Temp i bil
08.30	+14°	skugga	+19°
09.30	+18°	skugga	+38°
10.30	+20°	blandat	+47°
11.10	+20°	sol	+57°
12.00	+23°	sol	+62°
13.30	+22°	sol	+85°

**SVENSKA
KENNELKLUBBEN**
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

Mer tips och råd på
www.skk.se